

hedder i dette Reglement, at Opsynsbetjenten skal være „hørig og lydlig“ i et og alt. Samtidig skal han være „streng, alvorlig og rolig“ overfor Fangerne. Han maa ikke „tirre eller spotte dem“, „vise utidig Svagthed“, føre upassende „Sladder“ eller vise dem „usømmelig Fortrolighed“ —, hvilket jo alt sammen er meget godt. Han skal være nøje kendt med kgl. Anordning af 1873, han skal kende alle Bestemmelser vedrørende Fangerne's Behandling, han skal paase, at Fangerne ere flittige og ordentlige og uafbrudt arbejde, at de ikke ødelægge Værktøj o. s. v.; o. s. v. For-sommer han nogen af alle disse Pligter, kan han idømmes Bøder fra 10 til 20 Kr.; men udfører han sin Tjeneste til Bestyrelsens Tilfredshed, da hedder det i dette guddommelige Reglement: „Da kan han være forvisset om at blive i sin Tjeneste, ligesom ogsaa Ministeriet vil lade sig det være magtpaaliggende, saa vidt Midler dertil kunne haves, for lang og tro Tjeneste at forhøje hans Løn noget“. Det forekommer mig, at dette Reglement er af en alt for gammel Oprindelse, og at den Aand, som raader i dette Reglement, er saa uhyggelig fra Frederik VI's Tid, at det maa være en Pligt for den højtærede Justitsminister snarest muligt at sætte dette Reglement ud af Kraft derovre i Horsens Tugthus.

Men der stilles altsaa meget store Krav til Fængselsbetjentenes Dannelselse, Konduite og Agtpaagivenhed; de skulle baade være Tilsyn og Opdragere, og det endda overfor meget vanskelige Mennesker, nemlig Fangerne, som komme der paa Straffeanstalten. Og det er ikke noget lysteligt Arbejde, der paahviler disse Betjente. Hver eneste Dag have de vel den værste Elen-dighed for Øje, som findes her i Landet, og de maa jo paa en Maade dele Tugthuset's Ensomhed og Uhygge sammen med Fangerne, idet de jo hele Dagen skulle opholde sig enten paa Gangene eller inde i Cellerne eller ogsaa i Arbejdslokalerne, hvor Fangerne ere. Det siger sig selv, at Luften derovre paa denne Anstalt er meget daarlig, og de triste Omgivelser bidrage naturligvis i meget høj Grad til, at Betjentenes Helbred bliver nedbrudt, og at de blive nervøse. Og det er meget smaa Kaar, der bydes disse Fængselsbetjente. Efter den Lønningslov, som Alberti gennemførte for et Par Aar siden, begynder Dagstyrken med en Løn af 1,100 Kr., stigende til 1,600 Kr. Det er en meget mindre Løn end den, man byder Postbude, Portører,

Konduktører og alle de Funktionærer, der høre til denne Lønningsklasse. Natstyrken derovre paa Horsens Tugthus begynder med 900 Kr., stigende til 1,300 Kr. efter 16 Aars Forløb. Jeg synes, det er en ringe Løn, naar der tages Mennesker til det Arbejde, disse Mænd maa udføre. Jeg vil haabe, at den højtærede Justitsminister vil gaa med til, at man i alt Fald stiller Fængselsbetjentene lige med Konduktører, Postbude og alle dem, som høre til Statsbanernes første Lønningsklasse — er det vistnok.

Næst er Arbejdstiden ganske ufor-svarlig lang. Dagstyrken maa møde Kl. 5 om Morgenen, det vil sige, at Folkene skulle op Kl. 4 $\frac{1}{2}$ for at kunne være paa deres Plads i rette Tid, og først Kl. 8 $\frac{1}{2}$ om Aftenen slippe de fri. Naar Klokken slaar 8 $\frac{1}{2}$ om Aftenen, maa de indfinde sig paa Kontoret og aflevere Rapporten og Nøglerne til Cellerne, saa først kunne de faa Lov at gaa, og saa kunne de naa hjem til henad Kl. 9. Det vil i Virkeligheden sige, at disse Mennesker ere 15 $\frac{1}{2}$ Time paa Tugthuset i Døgnet. De have ganske vist et Par Timers Spisetid, men alligevel vil man se, at Arbejdstiden er 13 Timer om Dagen. Om Vinteren er Arbejdstiden en Time kortere, men den er altsaa holdvis 12—13 Timer for Dagbetjentene. Søndagsfrihed i almindelig Forstand eksisterer ikke for disse Betjente. De have 76 Fridage om Aaret, men selv om man trækker disse Fridage fra, vil det vise sig, at de have en samlet aarlig Arbejdstid paa 3,470 Timer, hvilket er mere end 11 Timers Arbejdstid alle Søgnedage Aaret rundt. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister kan forsvare at lade dem have denne lange Arbejdstid. Det lader sig i det hele taget ikke forsvare, at Statsfunktionærer maa staa op Kl. 4 $\frac{1}{2}$ om Morgenen, medens Hustru og Børn endnu sove, og traske afsted til Tugthuset, hvor de maa gaa hele Dagen, saa at de først komme hjem, naar deres Familie er gaaet i Seng. Det er ikke Staten værdigt at byde disse Mennesker en saadan Tilværelse. Hvad Natbetjentene angaar, da er deres Arbejdstid om Sommeren fra 8 $\frac{1}{2}$ Aften til 5 Morgen og om Vinteren fra 8 $\frac{1}{2}$ Aften til 6 Morgen. Det er 8 $\frac{1}{2}$ og 9 $\frac{1}{2}$ Times Arbejde, hvilket efter min Mening er mere end længe nok at arbejde ved Nattetid indenfor Tugthuset's Port.

Jeg ved, at Alberti omgikkes med Planer om en fuldstændig Omordning af Arbejdsforholdene i Straffeanstalterne. Han